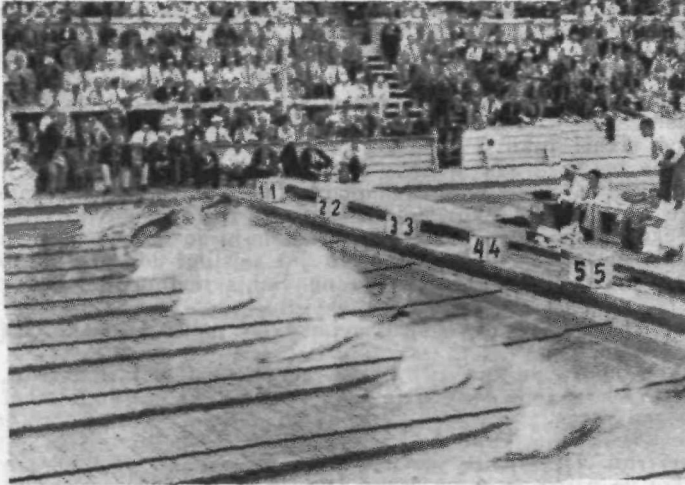

Olimpijada 1936.

Današnje slike Vam prikazujejo vodni šport, ki je poleti pravytako vabljev kakor pozimi smučanje in drsanje. Saj vem, da že komaj čakate toplih dni, ko boste lahko čofotali kakor razposajene račke po osvežujoči vodi.

Štrbunk v vodo. Start za prosto plavanje na 100 m. Številka 2 je nekoliko zamudila.

Kopanje in plavanje krepi telo vsestransko, ker daje tudi koži dovolj zraka in sonca. Plavanje je izvrstna dihalna vaja in krepi zlasti ono mišičevje, ki je važno za lepo telesno postavo. Naslov olimpijskega prvaka v plavanju na 100 m si je priboril Madžar Csik, ki je v prostem stilu preplaval to razdaljo v 57 sekundah. Na 100 m hrbtno in na 400 m prosto je zmagala Amerika. Kot izvrstni plavači so se izkazali posebno Japonci, ki so s svojo vztrajno, žilavo borbo zmagali na 200 m prsno, na 1500 m crawl (sodobni način plavanja: z rokami veslamo deloma po zraku, z nogami strižemo pod vodo) ter v štafeti štirikrat 200 m. Naš domači tekmovalc Wilfan je v predtekmovanju na 100 m dosegel zelo veliko hitrost. Četudi ni bil kos težki mednarodni borbi, se je vendar izkazal kot naš najboljši plavač.

Zelo lepi in dovršeni so bili skoki v vodo. Občudovali smo drzne skakače, ki so se spuščali s prožne deske ali z 10 m visokega stolpa v globočino. Izvajali so težke skoke. Sodili so jih strogi sodniki, ki so ocenjevali pravilnost izvedbe, lepo držanje telesa, povezanost kretenj v zraku, potopitev v vodo, sploh celoten lepotni učinek. Prva mesta v skokih so zasedli ameriški tekmovalci, ki so

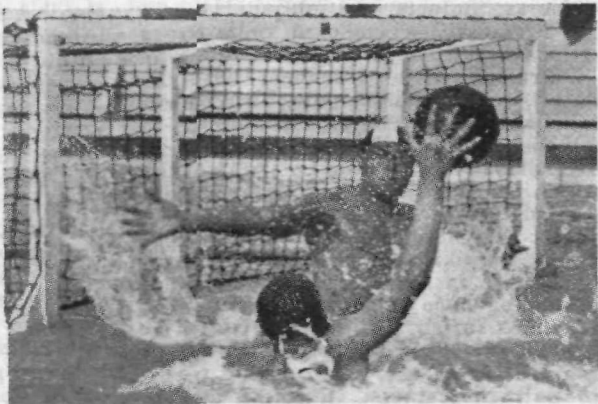
Skok v vodo. Prvak v umetnem skakanju.

pokazali veliko nadarjenosti in vaje. Ponosni smo bili na uspeh našega mladega skakača Zihlerla Branka. Zasedel je v hudi borbi 10. mesto ter prekosil tekmovalce Anglije, Francije in Italije.

Nad vse zanimiva vodna igra je waterpolo, t. j. nekak žogobrc v vodi. Naloga napadalcev je, da skušajo vreči žogo skozi nasprotnikova vrata, branilci pa odbijajo napade. Najtežja pa je vratarjeva naloga, ki mora prestreči strele s tem, da žogo lovi odnosno odbije in jo vrača zopet na igrišče. Do 15.000 navdušenih gledalcev je napolnilo plavalni stadion in sledilo napeti in spretnostni tekmi med Jugoslavijo in Madžarsko. To je bilo čofotanja in živžava, ploskanja in navdušenega vrišča! Žoga je skakala z roke v roko, dokler ni prodrla v nasprotni tabor. To je bila res lepa igra! Občinstvo je navdušeno ploskalo našemu vratarju, ki nas je rešil mnogih golov, zakaj igrati z Madžari, ki so na olimpijadi leta 1932. zmagali pred Nemci in Američani, res ni šala. Naši so se izkazali kot hitri plavači, v obvladanju žoge pa so bili Madžari večji mojstri.

Pogodili so štirikrat naša vrata. Našim pa se je posrečil en strel v nasprotnikovo mrežo. Z izidom smo bili kar zadovoljni, če pomislimo, da so tudi na tej zadnji olimpijadi ponovno zmagali Madžari kot svetovni prvaki, ki so »nabasali« mreže drugih narodov z mnogoštevilnimi goli.

Tekme v veslanju so bile v bližnji okolici Berlina. Za veslaške tekme rabijo le ozke tekmovalne čolne, v katerih vesla različno število tekmovalcev (1, 2, 4, 8 mož) brez krmarja ali s krmarjem, kakor pač določajo predpisi. Veslanje zahteva od tekmovalcev velikega napora in discipline, posebno pri osmercu, kjer 16 vesel enakomerno reže vodno gladino.

Waterpolo. Madžarska - Belgija.
Tik pred golom.

Tekme v veslanju.
Četvorci s krmarjem. Švicarji in Francozi v borbi pred ciljem.

Tekme v veslanju so posebno Nemcem prinesle mnogo zmag. Podelili so jim zlate kolajne za veslanje poedincev, za veslanje v dvoje, zmagali so tudi kot četvorica. V osmercu pa so dosegli prvo mesto Američani.

(Dalje.)

Slavstvo

Izseljenski koledar za leto 1937. Izdala družba sv. Rafaela v Ljubljani. Uredil Josip Premrov. — Duhovni vodja vsega izseljenskega gibanja pri nas, župnik p. K. Zakrajšek je v posebnem odstavku pojasnil, zakaj je izšel poleg drugih številnih koledarjev še ta. Izdajatelji so imeli namen seznaniti nas z delom Rafaelove družbe in splošno z izseljenskim vprašanjem med Slovenci. Zato koledar ni koledar v navadnem pomenu, ampak prinaša statistiko našega izseljenskega življa v Ameriki, na Westfalskem, v Franciji, Belgiji in Holandiji ter Avstraliji. Obenem pa hoče ta knjiga tvoriti zvezo domovine s tujino. Agitira za ureditev izseljenskega arhiva v Ljubljani, ki naj bi shranjeval zlasti vse, kar izdajajo in pišejo najraznovrstnejši slovenski listi in pisatelji pri naših izseljencih v tujini. Posebno nas opozarja, da se moramo vse bolj brigati za našo kri v tujini, kot smo to delali doslej, in nam stavlja za zgled Nemce, Poljake in Italijane. Dajè pa tudi pojasnila našim družinam, kako bi mogle

dobiti razne podatke in pojasnila o svojih članih v izseljenstvu. Zavzema se dalje za ustanovitev in delovanje izseljenskega inštituta v Ljubljani. Poleg članstva Rafaelove družbe, navedbe raznih prispevkov zanjo in še drugih številnih statističnih podatkov je v knjigi zastopano tudi leposlovje. Prav primerna je zbirka pregovorov, ki pri Slovencih obravnavajo vprašanje doma in tujine. Mnogi izseljenski duhovniki in leposlovci so prispevali dobre lirske pesmice pod naslovi naših narodnih pesmi. Ob koncu pa naletimo celó na dve dramski sliki, katerih prvo predstavljajo odrasli izseljenci, drugo pa otroci naših očetov v tujini. Tako je koledar že prvo leto svojega izhajanja prav dobro dokazal svojo upravičenost in le želeti je, da Rafaelova družba s svojim započetim delom nadaljuje. Koledar priporočam naši slovenski mladini, da se tudi ona zavé svoje dolžnosti in pomaga svojim otroškim tovarišem v tujini z molitvijo in prispevki.

F. J.

Zanimivosti

Fata morgana. Tisti naši čitatelji, ki žive v ravnini, kjer ni nobenih bregov (n. pr. na vzhodu Slovenije v Prekmurju), so morda že videli v naravi pojav, ki ga znanstveno imenujejo fata morgana, srbsko-hrvatsko ljudstvo na deželi pa pravi: Tera baba kozličce. Fata morgana pa je latinski izraz in pomeni zelo čudno in zanimivo stvar, ki se dogaja samo na velikih ravninah in v toplih krajih in to le tedaj, ko je velika sopara in je zrak ves pregret od sončnih žarkov in napolnjen s svetlobo, pa od nikoder ne pihlja niti najmanjša sapica. Od nekaj grmičev trave ali plevela se zazdi našemu očesu, kakor da se vidi v zraku pravi pravcati gozd, a to zelo daleč od nas, tam na daljnem obzorju. In popotnik, ki ne ve za ta pojav, lahko zgreši pravo pot in zaide povsem na drugo stran, kakor pa je hotel priti. Pa ne le na velikih pustinjah, tudi na morju se vidi ta pojav v zelo čudni obliki. Podoba ladje, ki plove po morju, se prikaže povsem resnično gori v zraku, pa je seveda »na glavo« obrnjena, jambor ima spo-

